

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Osiedle Fabryki Chemicznej

Jedna z najnowocześniejszych w Europie, fabryka chemiczna Moritza Milcha w Luboniu, wybudowana w latach 1909-1914, oprócz budynków fabrycznych dysponowała zespołem budynków kolonii mieszkalnej zbudowanej dla kadry zarządzającej i technicznej fabryki. Osiedle było częścią założenia fabrycznego i składało się z czterech budynków mieszkalnych były to: dwie wille jednorodzinne, dwa budynki dwurodzinne oraz wspólna pralnia (ul. Armii Poznań 51 oraz Kolonia PZNF 1, 2, 3 i 4). Zabudowa mieszkalna w przeciwieństwie do budynków fabrycznych, jest harmonijna i plastyczna, nosząca znamiona humanizmu. Autorem koncepcji osiedla mieszkalnego i parku, obecnie Parku Śiewcy, był odpowiedzialny za budowę fabryki architekt prof. Hans Poelzig. Na pierwszym planie dawna łaźnia i pralnia robotnicza zbudowana z cegły półklinkierowej, później przekształcona w budynek mieszkalny.

Fotografia z archiwum Luvena S.A.

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Szkoła Podstawowa nr 1 - pruska kolonia osadnicza w Żabikowie

Szkoła została otwarta 13 grudnia 1908 roku dla dwustu dzieci kolonistów ewangelickich. Po I wojnie światowej większość kolonizatorów opuściła Żabikowo, a w szkole zaczęto nauczać w języku polskim. We wrześniu 1939 roku budynek szkoły został zajęty przez oddział Wehrmachtu i przekształcony w koszary. W tym samym roku utworzono w nim szkołę wyłącznie dla dzieci niemieckich. W trakcie wojny budynek ponownie zajęło wojsko niemieckie, a uczniów ulokowano w pastorałce, tj. w obiekcie stojącym naprzeciw szkoły. W wyniku prowadzonych walk, budynek szkoły został zniszczony, a ponowne jej otwarcie dla uczniów nastąpiło w roku 1945.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

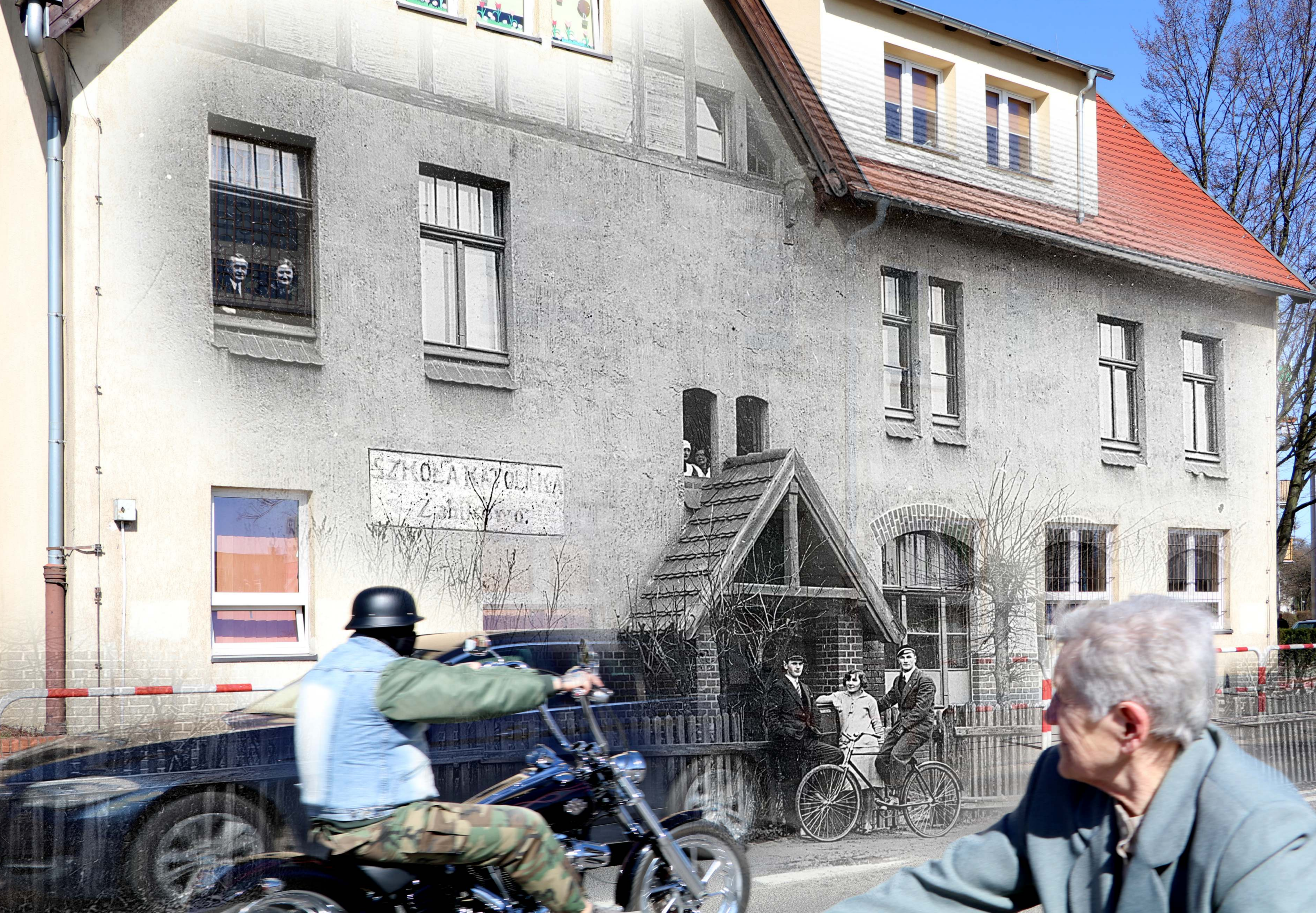
Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Szkoła Podstawowa nr 2

Przyjmuje się, że Szkołę Podstawową nr 2 w Luboniu zbudowano w latach 40 – tych XIX wieku. Budynek wykonany z drewna i słomy posiadał jedną salę lekcyjną i mieszkanie dla nauczyciela. Początek XX wieku stanowił dla Żabikowa moment dynamicznego napływu ludności, dlatego w 1908 roku podjęto decyzję o budowie nowego budynku szkolnego. Piętrowy budynek o murowanej konstrukcji mieścił trzy sale lekcyjne i mieszkania dla nauczycieli. Po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku dzieci mogły rozpocząć naukę w języku polskim. Wraz z początkiem wojny zamknięto szkołę, a od roku 1941 lekcje prowadzono wyłącznie w języku niemieckim. Od września 1944 roku budynek szkolny zajęty został przez wojska SS i przeznaczony na magazyn. Ponowne otwarcie szkoły nastąpiło w 1945 roku. Po wojnie Szkołę Podstawową nr 2 rozbudowano i obecnie posiada 33 oddziały do których uczęszcza 731 dzieci.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich. "200 lat oświaty w Luboniu" Stanisław Malepszak, Piotr Paweł Ruszkowski

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Budynek Szkoły Podstawowej nr 3

25 maja 1903 roku w domu sołtysa wsi Luboń, Andrzeja Remleina, odbyło się zebranie, dotyczące budowy lubońskiej szkoły elementarnej, którą zobowiązali się zbudować niemieccy fabrykanci. Szkoła zaczęła funkcjonować we wrześniu 1904 roku. Została zbudowana zgodnie z pruskim projektem, z czerwonej cegły, produkowanej w pobliskich cegielniach w Żabikowie. Realizacja budynku kosztowała 28.000 marek, obiekt mieścił 3 izby lekcyjne oraz mieszkanie dla nauczyciela. Wieś Luboń wyłożyła na cel budowy swojej szkoły 2000 marek (w naturze, w postaci pracy i wartości gruntu, na którym budynek został zbudowany). Przy szkole znajdował się wówczas prawie hektarowy ogród z zabudowaniami gospodarczymi. Charakterystyczny dla tej placówki był jej szczególny administracyjny charakter. Szkoła elementarna we wsi Luboń, jako jedyna w okolicy otrzymała status parafetowy, co oznaczało, że do szkoły mogły uczęszczać dzieci wyznania katolickiego i ewangelickiego. Po II wojnie światowej pomieszczenia mieszkalne w budynku zostały zamienione na sale lekcyjne i pomieszczenia administracyjne. Budynek, od dnia otwarcia do dziś, pełni swoją funkcję edukacyjną. Obecnie obiekt znajduje się w rękach prywatnej organizacji społecznej i nadal pozostaje szkołą.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich. "200 lat oświaty w Luboniu" Stanisław Malepszak, Piotr Paweł Ruszkowski

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentkie:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Sklep kolonialny rodziny Mewesów – pruska kolonia osadnicza w Żabikowie

Sklep kolonialny rodziny Mewesów – dom pierwszy z lewej. Mewes był wydawcą kilku pocztówek pruskiej kolonii Żabikowo. W 1921 roku - optanci - wybrali obywatelstwo niemieckie i wyjechali prawdopodobnie przed 1925 rokiem do Niemiec.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

